

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/29/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010517
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Hollá Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125010517.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

4 7T/29/2025

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 07. 10. 2025 konajúc samosudcom JUDr. Barborou Hollou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX v C. C., takto

rozhodol:

4 7T/29/2025

obžalovaný: A. B. nar. XX. XX. XXXX v C. C., trvale bydliskom D. XXX/XX, E., okres Brezno,

je vinný, že

dňa 31. 08. 2024 asi o 11.10 h po predchádzajúcom požití návykovej látky viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat Ibiza, ev. č.: C. XXX F. po ulici G. H. C. C., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ, bol vyzvaný k lekárskeму vyšetreniu odberom biologického materiálu – krvi a moču, na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok, ktorému sa podrobil dňa 31. 08. 2024 v čase o 11.45 h, pričom vo vzorke odobratej krvi bola zistená pozitívna prítomnosť látok metamfetamín – 230 ng/ml, amfetamín – 54 ng/ml, pričom metamfetamín – pervitín je syntetická stimulačná droga s aktívnym metabolitom amfetamínom,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody súd zaraďuje obvineného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 8 Trestného zákona sa do trestu zákazu činnosti započítava doba, počas ktorej obvinený nesmel na základe opatrenia štátneho orgánu vykonávať činnosť, od 31. 08. 2024.

o d ô v o d n e n i e :

3 7T/29/2025

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 05. 06. 2025 na Okresný súd Banská Bystrica obžalobu sp. zn. 2 Pv 95/25/6601 – 6 na obvineného A. B. pre trestný čin právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 7T/29/2025 zo dňa 12. 06. 2025, voči ktorému podal obžalovaný odpor. Súd uznesením sp. zn. 7T/29/2025 zo dňa 13. 08. 2025 podľa § 241 ods. 1 písm. j) Trestného poriadku prijal obžalobu, určil rozsah dokazovania a termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie.

I.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. 10. 2025 vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný so spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na všetky otázky súdu, položené mu v zmysle § 333 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, odpovedal kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora a ostatných procesných strán, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní. Okolnosti žalovanej trestnej činnosti a jej spáchanie obžalovaným v zmysle skutkového stavu tvrdeného obžalobným návrhom preukazuje predovšetkým samotná výpoveď obžalovaného, ktorý priznal a aj oľutoval, čo sa udialo,. Okrem výpovede obžalovaného skutok preukazovali aj výpoveď svedka G. I., záznam o skutku, zápis o dychovej skúške, toxikologické vyšetrenie a ďalšie listinné dôkazy.

Vyhodnotiac skutkové zistenia jednotlivito a vo vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že výsledky dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní preukázali, že sa stal skutok vykazujúci objektívne i subjektívne znaky stíhaného trestného činu a že jeho vykonanie možno ako priamemu páchatelovi pripísať práve obvinenej osobe – A. B..

Obžalovaný vo svojom vyjadrení ku skutku uviedol, že o plynutí skúšobnej doby už nemal vedomosť. Myslel si, že mu uplynula. Nevie, že by mu prišlo nejaké rozhodnutie zo súdu ku skúšobnej dobe. S matkou dieťaťa sa rozišli, ale dávajú sa dokopy. Pracuje brigádnicky v Nemeckej, zdržiava sa u kamaráta G. J..

Následne súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

Podľa § 269 Trestného poriadku sa oboznámili listinné dôkazy:

- č. I. 17 – 19: potvrdenie o zadržaní vodičského oprávnenia
- č. I. 20: úradný záznam
- č. I. 23: záznam
- č. I. 36: evidenčná karta vozidla
- č. I. 38 – 40: evidenčná karta vodiča
- č. I. 41 – 43, 100 - 119: lustrácia v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov
- č. I. 44: správa o povesti
- č. I. 45: výpis Centra pre liečbu drogových závislostí

- č. I. 120 – 121: ilustrácia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky
- č. I. 122: odpis z registra trestov

II.

Prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný má 31 rokov, v súčasnej dobe je zamestnaný len brigádnicke, je otcom jedného maloletého dieťaťa.

V minulosti sa dopustil celkom devätnástich priestupkov, kedy nerešpektoval nariadenia vlády, nemal pri sebe (platné) doklady, opakovane porušil zákaz vychádzania, opakovane použil na jazdu vozidlo v zlom technickom stave, prekročil povolenú rýchlosť. Taktiež viedol motorové vozidlo v čase, kedy mal zadržaný vodičský preukaz (dňa 03. 10. 2021), úmyselne narušil občianske spolunažívanie. Bol sankcionovaný aj napomenutím, avšak najmä pokutami, ktoré prevažne neuhradil. Za jazdu v čase zadržania vodičského preukazu mu bol uložený zákaz činnosti na dobu 12 mesiacov.

Prvé trestné stíhanie bolo uznesením Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 2 Pv 269/21/6601 zo dňa 16. 02. 2022 podmienene zastavené a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsiatich štyroch) mesiacov. V trestnom konaní sa však pre nevedenie riadneho života pokračovalo a trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/51/2024 zo dňa 24. 09. 2024 bolo pri vyslovení viny upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, pod sp. zn. BR-3T/51/2023 v trvaní 1 (jedného) roka so skúšobnou dobou v trvaní 2 (dvoch) rokov bol považovaný za dostatočný. Teda, v čase spáchania skutku v tejto trestnej veci dňa 31. 08. 2024 obžalovanému plynula skúšobná doba z iného odsúdenia a táto mu uplynula dňa 01. 08. 2025. Obžalovaný sa tak skutku dopustil v polovici plynutia skúšobnej doby, na ktorej plynutie už mal zabudnúť. Aj predtým sa v skúšobnej dobe podmienene zastavenia trestného stíhania dopúšťal protiprávnej činnosti v podobe priestupkov. Riadny život tak obžalovaný nevedol ani v prípade prvej možnosti plynutia skúšobnej doby podmienene zastavenia trestného stíhania a ani v prípade druhej možnosti plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia.

Prejednávanú trestnú činnosť obžalovaný páchal v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, a teda sa nijako nepoučil ani z predchádzajúceho odsúdenia, ani z predchádzajúcich sankcií. K pravidlám cestnej premávky sa stavia laxne, nerešpektuje ich, jazdí aj v čase zadržania vodičského oprávnenia. Hoci sa už teda dopustil protiprávneho konania pri vedení motorového vozidla, v tejto trestnej veci viedol dokonca vozidlo pod vplyvom návykových látok.

Javí sa, že opakované sankcie dokumentujú spoločenskú neprispôsobilosť obvineného a jeho pohrdavý postoj k normám a pravidlám nielen slušného správania, ale aj k základným hodnotám chráneným Trestným zákonom, z čoho vyplýva, že u obžalovaného ide o osobu náchylnú k protispoločenskej i protizákonnej činnosti. S ohľadom na doterajší život obžalovaného a s prihliadnutím na to, že skutok, ktorý je úmyselným trestným činom, obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, musel súd ukladať nepodmienený trest odňatia slobody v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona. Ďalej súd vychádzal z okolností prípadu, jeho následku, z možnosti nápravy a osobných pomerov obžalovaného a skúmal aj existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, kedy sa ku skutku priznal a ho aj oľutoval.

Na predchádzajúce odsúdenie súd neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť. Podľa názoru súdu, už skutočnosť, že súd musel obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody podľa zásad uvedených v § 49 ods. 2 Trestného zákona, je dostatočným naplnením zásad ukladania trestov a nie je nevyhnutné sprísňovať či v dôsledku toho zvyšovať trest.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ako aj jeho správanie nielen v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom sa súd priklonil k najspodnejšej možnej hranici trestnej sadzby. Uloženie vysokého trestu by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne (zohľadniac aj reálnu hrozbu premeny prechádzajúceho podmieňačného odsúdenia), trest nižší (za aplikovania inštitútu mimoriadneho zníženia trestu) by však, vzhľadom na okolnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj na skutočnosť, že sa obžalovaný počas skúšobnej doby podmieňačného odsúdenia dopustil ďalšej trestnej činnosti, nebol ani spravodlivý, ani adekvátny. Trest nemá byť len represívny, ale má aj vychovávať, vytvárať podmienky pre zaradenie sa do bežného, spoločenského života. Trest nemá byť odstrašujúci a vysoký, ale má vyjadrovať závažnosť protispoločenského konania a potrebu chrániť záujem spoločnosti na jej riadnom a nerušenom chode. Berúc do úvahy uvedené, súd uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Súd rešpektujúc ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd považoval za potrebné pôsobiť na nápravu obžalovaného práve ukladaním trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Obžalovaný sa v minulosti ako vodič dopravného prostriedku dopustil aj viacerých priestupkov, pričom dokonca viedol vozidlo aj v čase zadržania vodičského oprávnenia. Zo sankcie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov sa nepoučil, preto súd považoval za nevyhnutné v tomto prípade pôsobiť na obžalovaného prísnejším – vyšším trestom zákazu činnosti.

Majúc na pamäti, že účelom trestu nie je len individuálna a generálna prevencia, ale trest má byť aj spravodlivý, personalizovaný (teda viažuci sa na konkrétneho páchatel'a, čo najmenej zaťažujúc blízke osoby páchatel'a), súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 (osemnástich štrnástich) mesiacov so započítaním doby, počas ktorej nemohol obžalovaný na základe opatrenia štátneho orgánu vykonávať činnosť, a to od 31. 08. 2024, kedy došlo k spáchaniu skutku a zadržaniu vodičského oprávnenia.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

2 7T/29/2025

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho vyhlásenia alebo oznámenia.

Odvolanie má odkladný účinok.

V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli. Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.